Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (judecător Dorina Cebanița)
Dosarul nr.2r-37/26 (nr. 2-26002568-03-2r-05022026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

01 aprilie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului de judecată Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Ivan Parii

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de avocatul Pascal Iuliana în interesele lui Buga Vadim împotriva încheierii și ordonanței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 12 ianuarie 2026, adoptată la cererea lui Melnic Elena, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima Melnic Elena și copiii minori ***** și ***** împotriva acțiunilor agresorului Buga Vadim,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La data de 12.01.2026, la Judecătoria Orhei, sediul Rezina a fost înaintată cererea de către Melnic Elena, privind aplicarea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 zile, împotriva acțiunilor agresorului Buga Vadim.

În motivarea cererii Melnic Elena a invocat că, motivul solicitării ordonanței de protecție este de a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale, ținând cont de faptul că, agresorul a amenințat-o cu moartea și răfuială fizică pe ea și pe membrii familiei sale, astfel, îi este frica de noi acte de violență cărora poate fi supusă.

A indicat că, locuiește pe adresa sat. *****, împreună cu familia, de o perioadă îndelungată de timp este supusă actelor de persecuție de către consăteanul Buga Vadim, a.n. 1990, locuitor al satului *****, prin faptul că, Buga Vadim își imaginează în conștiința sa, că poate avea o relație cu ea, deși are familie și copii. Actele de persecutare au la bază doar aberațiile și fanteziile proprii ale acestuia, care o urmărește prin localitate.

La data de 11.01.2026, a amenințat-o pe ea și pe copii ei cu răfuială fizică și aplicare de armă, prin intermediul soțului Melnic Ion, care a comunicat acest fapt poliției. Are frică pentru viața sa și a copiilor săi, de aceea a solicitat admiterea cererii înaintate.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 12 ianuarie 2026 s-a admis parțial cererea petiționarei Melnic Elena privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie prin eliberarea ordonanței de protecție în privința lui Melnic Elena, născută la *****, și minorilor *****, născută la ***** și ***** născut la *****,

pe un termen de 1 (una) lună împotriva acțiunilor agresorului Buga Vadim, a.n. *****, IDNP *****: - s-a obligat Buga Vadim, a.n. *****, de a sta departe de locul aflării victimei Melnic Elena și a copiilor minori ***** și *****, la o distanță de 300 metri, ce ar asigura securitatea acestora, excluzând și orice contact vizual cu aceștia; - s-a interzis lui Buga Vadim a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima Melnic Elena și cu copiii minori ***** și *****.

În rest, cererea s-a respins ca neîntemeiată.

- s-a explicat victimei violenței Melnic Elena şi agresorului Buga Vadim că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție.

- s-a aplicat în privința lui Buga Vadim, monitorizarea electronică, asigurarea căreia se efectuează de către organul de probațiune.

- s-a încasat de la agresorul Buga Vadim, a.n. *****, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 250,00 (două sute cincizeci, 00) lei.

- s-a încasat de la Buga Vadim, a.n. *****, în contul Judecătoriei Orhei: IBAN MD45TRPAAA142310A01224AA, BIC: TREZMD2X, Cod Fiscal 1006601005216, taxa de timbru în sumă de 200,00 (două sute,00) lei.

- s-a remis ordonanța de protecție Inspectoratului de Poliție Rezina și Biroului de Probațiune Rezina, pentru supraveghere și executare imediată.

- s-a explicat lui Buga Vadim că, neexecutarea intenționată a ordonanței de protecție şi eschivarea de la executarea ei atrage răspundere penală conform art. 320[1] Cod penal.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 22 ianuarie 2026, avocatul Pascal Iuliana în interesele lui Buga Vadim a contestat încheierea și ordonanța Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 12 ianuarie 2026 cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și ordonanței cu emiterea unei noi decizii de respingerea cererii depuse de Melnic Elena.

Argumentele recurentului:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Pascal Iuliana în interesele lui Buga Vadim a menționat că, instanța de fond a calificat în mod eronat situația drept violență în sensul Legii nr.45/2007, fără a indica probele concrete care justifică această concluzie.

Din materialele cauzei rezultă că, între părți a existat o relație personală încheiată anterior, iar ulterior au apărut doar tensiuni și neînțelegeri, fără a fi demonstrate acte concrete de violență fizică sau psihologică, ori o conduită sistematică de hărțuire.

Instanța nu a identificat niciun episod de agresiune sau tentativă de apropiere forțată din partea recurentului. Aplicarea restricțiilor a avut un caracter disproporționat, echivalând practic cu limitarea libertății de circulație, în lipsa unui temei legal suficient. Totodată, situația personală a recurentului inclusiv starea de sănătate și responsabilitățile familiale nu a fost luată în considerare.

Pretinsele amenințări nu sunt confirmate prin probe directe, ci rezultă din relatări indirecte ale unor terți, ceea ce le diminuează valoarea probatorie. De asemenea, contactul telefonic recunoscut a fost unul izolat și nu relevă un comportament persistent sau periculos.

Instanța de fond a realizat o apreciere dezechilibrată a probelor, acordând prioritate afirmațiilor intimatei, fără a analiza obiectiv întregul material probator și fără a motiva de ce explicațiile recurentului au fost înlăturate.

În drept, se susține că, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, întrucât nu a fost demonstrată existența unor acte de violență și nici a unui pericol real și iminent.

Totodată, recurentul nu poate fi calificat drept „agresor" în sensul Legii, deoarece între părți nu există și nu a existat o relație de familie sau concubinaj care să se încadreze în noțiunea legală de „membru de familie".

Se mai invocă încălcarea principiilor legalității, proporționalității, contradictorialității și egalității părților, consacrate de Codul de procedură civilă, precum și faptul că instanța a întemeiat soluția pe o interpretare extensivă și nejustificată a normelor legale.

În concluzie, în lipsa unor probe concludente privind existența violenței și a unui pericol iminent, aplicarea ordonanței de protecție este nelegală și neîntemeiată.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii și ordonanței atacate, verificând temeiurile recursului, studiindu-le în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs din motivele ce succed.

Recursul în speță este îndreptat împotriva încheierii și ordonanței prin care s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Conform art.278^9 alin.(1) CPC, *încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție poate fi atacată cu recurs.*

În temeiul art.425 CPC, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, ordonanța și încheierea recurate au fost emise la data de 12 ianuarie 2026 (f.d.69-77), iar la data de 22 ianuarie 2026 avocatul Pascal Iuliana în interesele lui Buga Vadim a contestat-o cu recurs (f.d.82-89), prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Astfel, prin prisma art.425 CPC, instanța de recurs constată că, recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Potrivit art.427 lit.a) din CPC, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii și ordonanței de protecție contestate prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul civil conchide că, soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios și materialul probator administrat.

Colegiul civil menționează că, violența împotriva femeilor reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, afectând demnitatea, integritatea fizică și psihică a victimei. Aceasta se poate manifesta sub diverse forme, inclusiv violență fizică, psihologică, economică sau sexuală, având consecințe profunde asupra sănătății și securității femeii. Instanța reține că, astfel de comportamente nu pot fi tolerate într-o societate democratică, fiind necesară intervenția fermă a autorităților pentru prevenirea și sancționarea acestora, precum și pentru asigurarea protecției efective a victimelor.

Potrivit art.278^7 alin.(1) CPC (în vigoare la data examinării cauzei în instanța de fond), *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.*

În temeiul art.2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007 (în vigoare la data examinării cauzei în instanța de fond) noțiunile de:

violenţă fizică semnifică vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică este provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – act/acte de violență bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată.

În conformitate cu art. 3 alin. (1^1) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, nr. 45-XVI din 01.03.2007 (în vigoare la data examinării cauzei în instanța de fond) *subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul şi victima.*

În conformitate cu art.12 alin.(1)–(3) al Legii menționate supra, *(1) Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sînt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor și a violenţei în familie.*

Din materialele dosarului rezultă că, instanța de fond a examinat cauza în conformitate cu prevederile Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie și ale art.278^1–278^9 Cod de procedură civilă, stabilind că, părțile sunt subiecți ai raportului juridic de violență împotriva femeilor, în sensul prevăzut de Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007.

În urma administrării probelor în ședința de judecată, inclusiv a înscrisurilor anexate la cererea victimei, declarațiilor părților și ale participanților la proces, instanța de fond a constatat existența unui conflict între părți produs la data de 11.01.2026, Melnic Elena fiind amenințată de către Buga Vadim, prin intermediul soțului Melnic Ion, cu aplicarea violenței fizice asupra sa și a membrilor familiei sale, inclusiv cu folosirea unei arme, fiind adresate totodată expresii injurioase și cuvinte necenzurate la adresa acesteia. În legătură cu faptele menționate, la aceeași dată, Melnic Ion a sesizat serviciul 112, iar Melnic Elena a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Rezina (f.d.10).

Totodată, se reține că, anterior, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06534631, la data de 10 august 2025 Buga Vadim a numit-o pe Melnic Elena cu cuvinte necenzurate în loc public, fiind constată comiterea contravenției prevăzute la art.69 alin.(1) Cod contravențional (f.d.25), fapt recunoscut de către Buga Vadim în cadrul explicațiilor depuse la 15.08.2025.

În acest sens, potrivit deciziei IP Rezina din 11.08.2025 Buga Vadim a fost sancționat în baza art.69 alin.(1) Cod contravențional (f.d.17).

În aceste circumstanțe, instanța de fond a apreciat că, comportamentul agresiv manifestat de către Buga Vadim, confirmat prin probele administrate și prin declarațiile oferite în cadrul examinării cauzei, a creat premise suficiente pentru aplicarea măsurilor de protecție prevăzute de lege, în scopul prevenirii unor eventuale acte de violență și asigurării protecției victimei, constatare care urmează a fi menținută de instanța de recurs din motivele ce succed.

Astfel, Colegiul civil reține că, intimata Melnic Elena a invocat existența unor acțiuni de amenințare și hărțuire din partea recurentului Buga Vadim, inclusiv amenințări

cu aplicarea violenței fizice și utilizarea unei arme, fapt confirmat prin declarațiile părților, sesizarea organelor de poliție și alte mijloace de probă administrate în cauză, instanța de fond stabilind existența unor conflicte anterioare între părți, manifestate prin acte de injurie și comportament agresiv, confirmate inclusiv prin proces-verbal contravențional.

De altfel, contrar susținerilor recurentului, instanța de fond nu și-a întemeiat soluția exclusiv pe afirmațiile intimatei, ci a realizat o apreciere cumulativă a probelor administrate, reținând existența unui risc real și iminent pentru securitatea și integritatea victimei și a copiilor minori. Or, la materialele cauzei se regăsește carnetul de vînător pe numele lui Buga Vadim și permis de armă.

Potrivit art. 278³ Cod de procedură civilă, declarația victimei poate constitui temei suficient pentru emiterea ordonanței de protecție în cazul existenței unui pericol iminent de comitere a violenței fizice, iar caracterul urgent și preventiv al acestei proceduri justifică un standard probator redus, orientat spre prevenirea riscului, și nu spre constatarea definitivă a vinovăției.

La acest aspect, Colegiul civil subliniază că, scopul instituirii ordonanței de protecție nu este sancționarea agresorului, ci prevenirea unui risc real sau iminent pentru viața, sănătatea ori integritatea victimei și asigurarea protecției acesteia. Prin urmare, pentru aplicarea măsurilor de protecție nu este necesară dovedirea existenței unor vătămări corporale sau a unei agresiuni fizice consumate, fiind suficientă constatarea existenței unui pericol real sau potențial

Instanța de recurs reiterează că, măsurile de protecție au fost dispuse în conformitate cu prevederile Legii nr. 45/2007, având drept scop prevenirea unui pericol real asupra vieții, sănătății și integrității victimei, precum și protejarea interesului superior al copiilor minori. În acest sens, instanța de fond a constatat în mod întemeiat că, acțiunile recurentului creează o stare de temere justificată și un risc de reiterare a comportamentului agresiv.

Argumentele recurentului referitoare la inexistența unei relații apropiate cu victima nu pot fi reținute, întrucât din circumstanțele cauzei rezultă existența unei relații personale anterioare între părți, care a generat mai multe neînțelegeri între victimă și agresor, iar interpretarea noțiunii de „violență în familie” trebuie realizată în sens larg, în concordanță cu scopul Legii – protecția efectivă a victimelor împotriva oricăror forme de violență și comportament abuziv. Totodată, Legea nr.45/2007 prevede violenţă împotriva femeilor care se manifestă prin acte de violență bazate pe gen, care cauzează sau poate cauza vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise în sfera publică ori cea privată.

La fel, instanța de fond evaluând în mod corespunzător circumstanțele cauzei, raporturile dintre părți și contextul conflictului, a stabilit că, este necesară aplicarea unor măsuri temporare de protecție pentru o perioadă de 30 de zile pentru victimele violenței în familie, termen apreciat ca fiind rezonabil și proporțional cu situația constatată.

În această ordine de idei, cât privește termenul pentru care au fost aplicate măsurile de protecție pentru victima violenței, Colegiul civil conclude că, instanța de fond corect și întemeiat a aplicat măsurile respective pe un termen de 30 zile, or, potrivit art.278[7]

alin.(3) CPC (în vigoare la data examinării cauzei în instanța de fond), *(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de pînă la 3 luni*, iar conform art.278[8] alin.(1) CPC, *termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanța de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecție sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecție, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului.*

Totodată, instanța de recurs constată că, măsurile dispuse (interdicția de apropiere, interdicția de contact) sunt proporționale cu gravitatea faptelor reținute și limitate în timp, fiind necesare pentru înlăturarea stării de pericol. Aplicarea acestora nu constituie o restrângere nejustificată a drepturilor recurentului, ci o ingerință legitimă și necesară într-o societate democratică pentru protejarea drepturilor și libertăților altor persoane.

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(2) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007, *ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliţiei şi organului de probaţiune din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială*.

În acest context, instanța de recurs atestă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violență împotriva femeilor, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață şi integritatea fizică şi mentală. Tema violenței împotriva femeilor nu este o chestiune privată, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

În cele din urmă, Colegiul civil notează că, criticile recurentului privind aprecierea probelor sunt neîntemeiate, întrucât instanța de fond a analizat în mod obiectiv întregul material probator, iar instanța de recurs nu identifică erori de fapt sau de drept care să justifice casarea încheierii.

În lipsa unor temeiuri legale și factuale care să infirme concluziile instanței de fond, instanța de recurs apreciază că, soluția pronunțată este legală și întemeiată.

Colegiul civil mai relevă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, ceea ce nu se atestă la cazul din speță.

Or, argumentele invocate de recurent reprezintă, în esență, o reinterpretare a probelor deja examinate de instanța de fond, nefiind incidente temeiuri de casare a soluției instanței de fond.

Potrivit art.428 alin.(1) CPC, *decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

Conducându-se de dispozițiile art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de avocatul Pascal Iuliana în interesele lui Buga Vadim.

Menține încheierea și ordonanța Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 12 ianuarie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea înaintată de Melnic Elena, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima Melnic Elena și copiii minori ***** și ***** împotriva acțiunilor agresorului Buga Vadim .

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii